

Άγ. Σιλουανός ο Αθωνίτης: ένας παγκόσμιος άγιος

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Εκκλησία μας τιμά στις 24 Σεπτεμβρίου τη μνήμη ενός μεγάλου αγίου του 20ού αιώνα, του αγ. Σιλουανού του Αθωνίτου (1866-1938). Ο άγ. Σιλουανός καταγόταν από τη Ρωσία και έζησε ως μοναχός στην Ι.Μ. Αγ. Παντελεήμονος του Αγ. Όρους για 45 χρόνια. Άνθρωπος της θερμής και αδιαλείπτου προσευχής, άσκησε την αγάπη όσο λίγοι (όπως αναφέρει η Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη αγιοκατατάξεώς του [1987]), αξιώθηκε της αφάτου θείας χάριτος και έτυχε διδακτός παρά του Θεού διά της φωνής “Κράτει τον νουν σου εις τον άδην, και μη απελπίζου”. Παραθέτουμε σήμερα ορισμένα αποσπάσματα από τις διδασκαλίες του, όπως τις διέσωσε το πνευματικό του τέκνο, Γέρ. Σωφρόνιος (του Έσσεξ).

Όταν κατήλθε το Άγιο Πνεύμα στους Αποστόλους, τότε έμαθαν εκ πείρας τι είναι η αγάπη του Θεού και η αγάπη προς τον άνθρωπο...**Πόσο ευτυχής θα ήμουν, αν όλοι οι λαοί γνώριζαν τον Κύριο!**

Κύριε, δώσε Εσύ ο Ίδιος να Σε γνωρίσουν με το Άγιο Πνεύμα. Όπως έδωσες στους Αποστόλους το Άγιο Πνεύμα και Σε γνώρισαν, έτσι δώσε και σε όλον τον κόσμο να Σε γνωρίσει με το Άγιο Πνεύμα.

* * *

Παρακαλώ όλους τους ανθρώπους: Ας καταφύγουμε στη μετάνοια και τότε θα δούμε το έλεος του Κυρίου. **Εκείνους μάλιστα που βλέπουν οράματα και δίνουν πίστη σ' αυτά**, τους παρακαλώ να καταλάβουν πως γι' αυτό εμφανίζεται μέσα τους η **υπερηφάνεια** και μαζί της η γλύκα της **κενοδοξίας**, στην οποία δεν ζει το ταπεινό πνεύμα της μετανοίας. Κι εδώ βρίσκεται ο κίνδυνος, γιατί είναι αδύνατον να νικήσεις τους εχθρούς χωρίς ταπείνωση.

Εγώ ο ίδιος δυο φορές πλανήθηκα. Την πρώτη ο εχθρός μου έδειξε φως και ο λογισμός μου είπε: "Δέξου το, είναι χάρη". Τη δεύτερη φορά δέχτηκα ένα όραμα και δεινοπάθησα εξαιτίας του. Στο τέλος μιας αγρυπνίας, όταν άρχισαν να ψέλνουν το "πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον", άκουσα πώς ο βασιλιάς Δαβίδ ψάλλει στους ουρανούς δοξολογία στο Θεό. Βρισκόμουν στους χορούς και μου φάνηκε πως δεν υπήρχε ούτε στέγη ούτε τρούλλος, και πως έβλεπα ανοιγμένους τους ουρανούς. Το διηγήθηκα σε 4 πνευματικούς ανθρώπους, αλλά κανένας τους δεν μου είπε πως εξαπατήθηκα από τον εχθρό. Κι εγώ ο ίδιος σκεφτόμουν πως τα δαιμόνια δεν μπορούν να εξομολογούν το Θεό, κι επομένως αυτό το όραμα δεν είναι από τον εχθρό. Αλλά με πολεμούσε η πλάνη της κενοδοξίας και άρχισα πάλι να βλέπω δαίμονες. Τότε κατάλαβα πως εξαπατήθηκα και τα φανέρωσα όλα στον

πνευματικό, ζητώντας του να προσεύχεται για μένα. Και χάρη στις προσευχές του σώθηκα. Και ικετεύω πάντα τον Κύριο να μου χαρίζει πνεύμα ταπεινώσεως.

Και τώρα, αν με ρωτούσε κάποιος “τι θέλεις από τον Κύριο, ποιες δωρεές;”, θα του απαντούσα: “το πνεύμα της ταπεινώσεως που ευχαριστεί τον Κύριο περισσότερο απ’ όλα”. Η Παρθένος Μαρία έγινε Θεομήτωρ για την ταπείνωσή της και είναι δοξασμένη στον ουρανό και στη γη περισσότερο απ’ όλους. Αυτή παραδόθηκε τελείως στο θέλημα του Θεού: “Ιδού η δούλη Κυρίου”. Και εμείς οφείλουμε να μιμούμαστε την Αγία Παρθένο

* * *

Για την ταπείνωση, η ψυχή λαμβάνει ανάπαυση κοντά στο Θεό, αλλά για να τη φυλάξει παιδεύεται για πολλά χρόνια. Στερούμαστε την ανάπαυση αυτή, γιατί δεν στερεωθήκαμε στην ταπείνωση. Πολλές φορές εξαπατήθηκα από τους εχθρούς. Σκεπτόμουν : “Η ψυχή μου γνωρίζει τον Κύριο, γνωρίζει πόσο αγαθός είναι και πόσο μας αγαπά. Πώς, όμως, έρχονται σε μένα κακοί λογισμοί;”. Και για πολύν καιρό δεν μπορούσα να διακρίνω, μέχρις ότου ο Κύριος με νουθέτησε και τότε γνώρισα ότι από την υπερηφάνεια εμφανίζονται οι κακές σκέψεις.

(Από το έργο του Γέρ. Σωφρονίου [Σαχάρωφ], Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, έκδ. Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας, σσ. 437, 514-5)